

”
شرکت های
بزرگ
استفاده از یک
دانش بومی
در مقیاس
صنعتی را تجربه
نکرده اند و
اغلب فناوری
را در قالب
تجهیزات
خط تولید از
کشورهای
پیشرفته
خریداری
کرده اند.

منزله چراغ سبز اشتباه به این دسته از مدیران جوان و کم تجربه باشد. اغراق نیست اگر بگوییم بسیاری از کارآفرینان جوان در شرکت های نوپا، مثل فردی هستند که دکمه ای را در دست دارد و رؤیای کارخانه کت و شلواردوزی را در سر می پروراند.

اغلب تیم های توسعه دهنده فناوری، سرمایه پذیر نیستند و میان پیشنهاد سرمایه گذاری و تسهیلات وام، گزینه دوم را ترجیح می دهند. آنها برای این رویکرد خود دلایل مختلفی از قبیل ترس از حل شدن در شرکت بزرگ، تصاحب دارایی فکری شان توسط شریک صنعتی و یا ارزشگذاری کمتر از انتظار دارایی فناوریانه توسط سرمایه گذاران دارند.

ضعف سرمایه پذیری در شرکت های نوپا، به هیچ وجه به این معنا نیست که شرکت های بزرگ برای همکاری فناوریانه آماده اند. در زیست بوم نوآوری کشور، شرکت های بزرگ صنعتی نیز با مسائل و موانع زیادی برای همکاری فناوریانه روبه رو هستند.

آنها استفاده از یک دانش بومی در مقیاس صنعتی را تجربه نکرده اند و اغلب فناوری را در قالب تجهیزات خط تولید از کشورهای پیشرفته خریداری کرده اند، اغلب این شرکت ها واحد تحقیق و توسعه به معنای واقعی ندارد و قادر نیستند نیازهای فناوریانه خود را به زبان علمی بیان نموده و صورت بندی کنند. اگر علاقه مند به آشنایی بیشتر با ظرایف همکاری فناوریانه بین شرکت های نوپای دانش بنیان و شرکت های صنعتی هستید، مطالعه کتاب «بزرگ مریخی، کوچک ونوسی» با بررسی حدود ۴۰ مورد همکاری فناوریانه بین شرکت های ایرانی، می تواند مفید باشد.

به این نتیجه رسیده اند که همواره تعداد بیشتری از نوآوران و ایده های نوآورانه در بیرون از مرزهای سازمان قرار دارند و اگر سازمان صرفاً به نوآوری های واحد تحقیق و توسعه خود اتکا کند، عرصه رقابت را به بنگاه های دیگر واگذار خواهد کرد. در نتیجه همین رویکرد، مدل های متنوعی برای همکاری فناوریانه بین شرکت های نوپا و شرکت های بزرگ شکل گرفته است. برون سپاری فعالیت های تحقیق و توسعه، اعطای مجوز بهره برداری از فناوری، خرید سهام شرکت نوپا و یا خرید کامل آن (اکتساب) از جمله این مدل ها است. با وجود فضای امیدبخش و با نشاطی که در چند سال اخیر در زمینه کارآفرینی و ایجاد شرکت های نوپا در کشور شکل گرفته است، اما این خطر به صورت جدی وجود دارد که مدیران و مؤسسان جوان شرکت های نوپا، دچار شیفتگی نسبت به دارایی های فناوریانه خود شوند و توانمندی های مکمل مورد نیاز برای تجاری سازی دستاوردهای فناوریانه را نادیده بگیرند.

حمایت های دولتی در قالب صندوق های مختلف و نهادهای حامی می تواند به

